

od predávajúcich A. P. a A. P., právnych nástupcov K. P., ktorý je vedený ako spoluvlastník nehnuteľností vedených v pozemnoknižnej vložke č. X, kat. územie B. P., parcela č. X. – dom, popisné č. X. s dvorom (dvor spoločný s domom č. X., X. vo vložke č. X.) parcela č. X. - humno, parcela č. X. - záhrada zahumna, keď ako spoluvlastníci sú v tejto vložke uvedení E. M. v 1/2-ici a K. P. v 1/2-ici na základe dedenia z roku 1931. Vo vložke X., kat. územie B. P. je vedená parcela č. X. - dom č. popisné X. s dvorom (dvor spoločný s domami X.a X.vo vložke X.), parcele č. X.- humno, parcela č. X.- dom popisné X. dvor, dvor spoločný s domami X. a popisné č. X. (vložka č.X., X.), parcela č. X. - humno. Ako vlastníci sú vedení B. A., rod. M. v 1/4-tine, P. J., rod. B. v 1/4-tine, maloletý A. P. v 1/12-tine, maloletá V. P. v 1/12-tine, maloletý V. P. v 1/12-tine, P. P., rod. B. v 1/12-tine, F. B. v 1/12-tine, F. B. v 1/12-tine. Z dedičského spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. D 985/93, Dnot 756/94 mal za preukázané, že pôvodné dedičské konanie bolo po poručiťke E. J., rod. P., vedené pod sp.zn. D 388/89, na bývalom Štátnom notárstve v Liptovskom Mikuláši. Ani v jednom dedičskom konaní, teda ani v pôvodnom, ani v náhradnom dedičskom konaní neboli nehnuteľnosti vedené vo vložke č. X. pozemkovej knihy, kat. územie B. P. po poručiťke prejednané a odovzdané v pôvodnom dedičskom konaní jedinej dedičke (dcére poručiťky pochádzajúcej z prvého manželstva E. H., rod. M.), ktorá je právnou predchodkyňou žalobcu K. H. a žalovaného I. H.. Právni nástupcovia pozemoknižného spoluvlastníka K. P., zapísaného v pozemnoknižnej vložke X., a to A. P. a A. P. požiadali o vydanie osvedčenia vyhlásenia o vydržaní vlastníckeho práva 6. decembra 2004, že predmetné nehnuteľnosti vedené vo vložke č. X. a X. kat. úz. B. P. nadobudol ich otec K. P. v celosti, ktorý sa v roku 1931 finančne vyrovnal so sestrou E. M., ktorá v tom čase začala stavať vlastný rodinný dom a požiadala o výplatu z majetku. K. P. vstúpil do držby celého majetku v roku 1931, ktorý ho dobromyseľne užíval až do svojej smrti, do roku 1977. Dospel k záveru, že vzhľadom k žalobnému návrhu, ktorý žalobca odvodil od pozemkoknižného stavu vedeného vo vložke X. s poukazom na pozemkoknižnú vložku 950, obidve nehnuteľnosti vedené v kat. úz. B. P., žalobca uviedol nesprávne podiely predmetných nehnuteľností s prihliadnutím k tomu, že uvedené nehnuteľnosti boli pôvodne vedené v pozemkovej knihe. Zistil, že pozemok, parc. č.X. vedený vo vložke č. X. má spoločný dvor a taktiež parc. č. X. a X. vedené vo vložke č.X. majú spoločný dvor vedený vo vložke X., teda podiely, ktoré mali byť určené, že patria do dedičstva po E. M., rod. P., mali byť žiadané v inom pomere. Mal za to, že vzhľadom

na spoluvlastníkov vedených vo vložke č.X., kat. úz. B. P., nemôže v tomto konaní byť pasívne legitimovaná len žalovaná 1/, ktorá je podielová spoluvlastníčka parc. č. X., ale pasívne legitimovaní musia byť všetci tak, ako sú zapísaní v pozemkovej vložke X., kat. úz. B. P.. Dospel aj k záveru o nedostatku aktívnej vecnej legitimácie, nakoľko právnym nástupcom po E. M., rod. P., je okrem žalobcu K. H. aj I. H.. Uzavrel, že v danej veci sa jedná o nerozlučné spoločenstvo účastníkov konania (§ 91 O.s.p.) vo vzťahu k predmetu konania, a preto z dôvodov, že nie sú pasívne legitimovaní všetci spoluvlastníci, návrh žalobcu zamietol. O trovách konania rozhodol doplnčacím rozsudkom č.k. 4 C 44/2007-390 zo 16. augusta 2010 tak, že o trovách konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej s poukazom na ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p.

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 8. decembra 2010, sp.zn. 7 Co 274/2010 rozsudok súdu prvého stupňa spolu s doplnčacím rozsudkom potvrdil. Konštatoval, že vecná legitimácia je stav vyplývajúci z hmotného práva a určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti je konaním, ktorým sa poskytuje rovnaká právna ochrana všetkým domnelým spoluvlastníkom nehnuteľnosti. Uviedol, že v danej veci sa jedná o nútené spoločenstvo účastníkov konania a že v prípade absencie procesného spoločenstva účastníkov, súd návrh zamietne. Dospel k záveru, že v predmetnej veci ide o nútené spoločenstvo, pričom účastníkmi konania neboli všetci tí spoluvlastníci, vo vzťahu ku ktorým sa konanie o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam týka (§ 159 ods. 2 O.s.p.). S poukazom na ustanovenie § 219 O.s.p., preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Proti tomuto rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca. Prípustnosť dovolania odôvodnil ustanovením § 237 písm. f) O.s.p. a § 241 ods. 2 písm. a), b) a c) O.s.p. Namietal, že súd prvého stupňa si nesplnil svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p., pričom k náprave nedošlo ani v konaní pred odvolacím súdom. Ďalej namietal, že obe rozhodnutia vychádzajú z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a mal za to, že v danej veci je splnená podmienka úplného okruhu účastníkov konania a závery súdov nižších stupňov o nutnosti žalovať ostatných spoluvlastníkov, nemajú oporu v zákone. Ďalej nesúhlasil so záverom súdov, že žalobca žaloval v nesprávnych podieloch. Namietal aj skutočnosť, že odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nesprávne uviedol, že žalovaná je vlastníčkou KN-C, parc. č. X. v podiele 1/2- ica, čo mal zistiť z výpisu z LV č. X., k. úz. R., pričom mu svedčil spoluvlastnícky podiel v celosti. Navrhol, aby

dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa, zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná 1/ vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu uviedla, že sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi vyplývajúcimi z rozhodnutia súdov nižších stupňov. Navrhla dovolanie zamietnuť ako procesne neprípustné a súčasne si uplatnila trovy dovolacieho konania.

Žalovaný 2/ sa k podanému dovolaniu písomne nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), riadne zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), skúmal predovšetkým prípustnosť dovolania a bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, voči ktorému takýto opravný prostriedok nie je prípustný, preto ho treba odmietnuť.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu. Podľa § 238 ods. 1 O.s.p. je dovolanie prípustné proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej. V zmysle § 238 ods. 2 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež proti rozsudku, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci. Podľa § 238 ods. 3 O.s.p. je dovolanie prípustné tiež vtedy, ak smeruje proti potvrdzujúcemu rozsudku odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4.

V danom prípade dovolaním žalobcu nie je napadnutý zmeňujúci rozsudok odvolacieho súdu, ale taký potvrdzujúci rozsudok odvolacieho súdu, vo výroku ktorého odvolací súd nevyslovil, že je dovolanie proti nemu prípustné. Dovolací súd v prejednávanej

veci dosiaľ nerozhodoval, preto ani nevyslovil právny názor, ktorým by boli súde viazané. Dovolanie žalobcu preto nie je podľa § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. procesne prípustné.

S prihliadnutím na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 O.s.p.) skúmať vždy, či dovolaním napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou zo závažných procesných väd vedúcich k vydaniu tzv. zmätočného rozhodnutia, neobmedzil sa dovolací súd len na skúmanie prípustnosti dovolania podľa § 238 O.s.p., ale sa zaoberal aj otázkou, či konanie a rozhodnutie odvolacieho súdu nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. (t.j. či v danej veci nejde o prípad nedostatku právomoci súdu, nedostatku spôsobilosti účastníka, nedostatku riadneho zastúpenia procesne nespôsobilého účastníka, o prekážku veci právoplatne rozhodnutej alebo už prv začatého konania, o prípad nedostatku návrhu na začatie konania vo veciach, ktoré možno začať len na návrh, o prípad odňatia možnosti účastníka pred súdom konať, či o prípad rozhodovania vylúčeným sudcom alebo súdom nesprávne obsadeným).

Čo sa týka dovolania žalobcu a v ňom uvedeného dôvodu prípustnosti dovolania, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa osobitne zameril na otázku opodstatnenosti tvrdenia, že v prejednávanej veci mu súdom bola odňatá možnosť pred ním konať (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Odňatím možnosti konať sa v zmysle uvedeného ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Predmetnému dôvodu dovolania sú vlastné tri pojmové znaky : 1/ odňatie možnosti konať pred súdom, 2/ to, že k odňatiu možnosti konať došlo v dôsledku postupu súdu, 3/ možnosť konať pred súdom sa odňala účastníkovi konania. Vzhľadom k tej skutočnosti, že zákon bližšie v žiadnom zo svojich ustanovení pojem odňatie možnosti konať pred súdom nešpecifikuje, pod odňatím možnosti konať pred súdom je potrebné vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov.

Z obsahu dovolania vyplýva, že žalobca nesplnenie povinnosti súdu prvého stupňa postupovať v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. spája s odňatím možnosti konať pred súdom v zmysle § 237 O.s.p.

Podľa ustanovenia § 118 ods. 2 O.s.p. účinného od 15. októbra 2008 predseda senátu alebo samosudca podľa doterajších výsledkov konania uvedie, ktoré právne významné skutkové tvrdenia účastníkov je možné považovať za zhodné, ktoré právne významné skutkové tvrdenia zostali sporné a ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonané a ktoré dôkazy súd nevykoná, aj keď ich účastníci navrhli.

Podľa názoru dovolacieho súdu aj prípadné porušenie tohto zákonného ustanovenia nespôsobuje existenciu vady v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Ak totiž predseda senátu (samosudca) toto zákonné ustanovenie nedodrží, nemá to žiaden priamy dosah na možnosť vylúčenia účastníka konania z jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Porušenie citovaného zákonného ustanovenia teda žiadnym spôsobom nediskvalifikuje účastníka napr. v práve zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, v práve na záver pojednávania zhrnúť svoje návrhy a pod. Uvedené pochybenie zo strany súdu možno hodnotiť len ako tzv. inú vadu konania, ktorou možno dovolanie v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. odôvodniť. Existencia tejto vady sama osebe nezakladá zmätočnosť rozhodnutia a nie je procesnou vadou konania v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Dovolať preto neopodstatnene namieta, že nedodržaním procesného postupu v zmysle § 118 ods. 2 O.s.p. účinného od 15. októbra 2008 mu súd odňal možnosť pred súdom konať.

Žalobca v dovolaní namieta, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p).

Iná vada konania je procesná vada, ktorá na rozdiel od vád taxatívne vymenovaných v § 237 O.s.p. nezakladá zmätočnosť rozhodnutia. Je právne relevantná, ak mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z hľadiska dovolaťom tvrdenej existencie tzv. inej vady konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p. treba uviesť, že dovolací súd môže pristúpiť k posúdeniu opodstatnenosti tvrdenia o tomto dovolacom dôvode až vtedy, keď je dovolanie z určitého zákonného dôvodu prípustné (o tento prípad ale v prejednávanej veci nejde).

Žalobca ako ďalší dovolací dôvod uviedol, že napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (dovolací dôvod podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. Nesprávne právne posúdenie veci je síce relevantným dovolacím dôvodom, samo o sebe ale prípustnosť dovolania nezakladá (nemá základ vo vade konania v zmysle § 237 O.s.p. a nespôsobuje zmätočnosť rozhodnutia). I keby teda tvrdenia žalobcu boli opodstatnené (dovolací súd ich z uvedeného aspektu neposudzoval), žalobcom vytýkaná skutočnosť by mala za následok vecnú nesprávnosť napadnutého rozsudku, nezakladala by ale prípustnosť dovolania v zmysle § 237 O.s.p. V dôsledku toho by posúdenie, či odvolací súd (ne)použil správny právny predpis a či ho (ne)správne interpretoval alebo či zo správnych skutkových záverov vyvodil (ne)správne právne závery, prichádzalo do úvahy až vtedy, keby dovolanie bolo procesne prípustné (o taký prípad ale v prejednávanej veci nešlo).

V súvislosti s nesprávnym právnym posúdením žalobca ešte namietal, že odvolací súd chybné v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalovaná 1/ je vlastníčkou KN-C, parc. č. X. v podiele 1/2-ica, čo mal zistiť z výpisu z LV č. X., k. úz. R., pričom mu svedčil spoluvlastnícky podiel v celosti. Dovolací súd uvádza, že nápravy odôvodnenia rozhodnutia sa možno domáhať postupom uvedeným v § 165 O.s.p., a to samostatným návrhom, ktorý musí byť podaný skôr, ako rozhodnutie nadobudne právoplatnosť. Oprava odôvodnenia rozsudku je možná výlučne z dôvodu, že odôvodnenie rozsudku nemá podklad v zistení skutkového stavu, nie je možné týmto prostriedkom napádať nesprávne právne posúdenie veci. V predmetnej veci žalovaná 1/ v zmysle uvedeného ustanovenia postupovala a návrhom z 20. apríla 2011 požiadala o opravu odôvodnenia rozhodnutia odvolací súd. Krajský súd v Žiline uznesením z 25. mája 2011, sp.zn. 7 Co 274/2010 návrhu žalovanej na opravu odôvodnenia rozsudku nevyhovel. Vzhľadom na zachovanie uvedeného postupu je táto dovolacia námietka žalobcu irelevantná.

Vzhľadom na to, že prípustnosť dovolania žalobcu nemožno vyvodit' zo žiadneho ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné. So zreteľom na odmietnutie dovolania sa nezaoberal napadnutým rozhodnutím odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní nebol žalobca úspešný a právo na náhradu trov dovolacieho konania vzniklo žalovaným 1/ a 2/ (§ 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p.). Dovolací súd priznal žalovanej 1/ náhradu trov dovolacieho konania, ktorá spočíva v odmene advokáta za jednu právnu službu, ktorú poskytol žalovanej 1/ vypracovaním vyjadrenia z 26. mája 2011 k dovolaniu žalobcu (§ 14 ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb). Základnú sadzbu tarifnej odmeny za tento úkon právnej služby určil podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 57 €, čo s náhradou výdavkov za miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné vo výške jednej stotiny výpočtového základu [§ 1 ods. 3 a § 16 ods. 3 vyhlášky (t.j. 7,40 €)] po pripočítaní DPH v sume 12,88 € (§ 18 ods. 3 vyhlášky) predstavuje spolu predstavuje spolu 77,28 €. Najvyšší súd Slovenskej republiky nepriznal žalovanému 2/ náhradu trov dovolacieho konania, lebo v dovolacom konaní nebol podaný návrh na uloženie povinnosti nahradiť trovy dovolacieho konania (§ 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 15. decembra 2011

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Dagmar Falbová

